Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri.
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu in Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg; in Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; in Frankfurt: G. L. Daube; in Hamburg: A. Steiner.
Prețulu inserțiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 145. Brașovŭ, Duminecă 3 (15) Iulie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentu la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei luni 3 fl.
pe șese luni 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei luni 10 franci,
pe șese luni 20 franci,
pe unu anŭ 40 franci.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Brașovŭ, 2 Iulie st. v. 1888.

Dilele de erĭ și de alaltăerĭ au fostŭ de rĕu augurŭ pentru Boulanger și partisanii sĕi.

Joi generalulŭ Boulanger s'a presentatŭ a doua óră în camera francesă. Deja apariținnea lui a datŭ nascere unui sgomotŭ asurditorŭ, care ajunse la culme când a începutŭ a vorbì cerêndŭ sĕ se disolve camera.

Camera, dise Boulanger — e adĭ compusă numai din fracțiunĭ neputinciose și de aceea trebue disolvată; camera nu are decâtŭ maiorităţĭ din casŭ în casŭ și programe negative, ea nu mai are persóne capabile de a forma ministerulŭ. O asemenea stare de lucrurĭ nu mai póte dura 15 lunĭ fără sĕ pericliteze republica.

„In numele unui jumĕtate milionŭ de alegĕtorĭ“, esclamă Boulanger, „propunŭ disolvarea camerei. Mĭ-am făcutŭ datoria și este acum la rêndulŭ d-vóstrĕ sĕ vi-o facețĭ“.

Vorbirea generalului Boulanger a fost întreruptă de dese strigărĭ ironice din partea republicanilorŭ. Ministrulŭ-președinte Floquet i-a rĕspunsŭ îndată. Elŭ dise între altele, că maioritatea generalului Boulanger nu e numai o maioritate din „casŭ în casŭ,“ ci una mai solidă, căcĭ ca se află tótă pe băncile dreptei, adecă ale monarchiștilorŭ.

Asertiunea acésta a fostŭ urmată de unŭ sgomotŭ mare de pe băncile dreptei și de nisce scene turbulente.

„Aĭ lovitŭ în față adevĕrulŭ“ strigă unulŭ din drépta, ér altulŭ adause: „Apelațĭ la țéră decă avețĭ curagiu!“ Ministrulŭ-președinte Floquet abia putŭ continua vorbirea sa.

Intorcêndu-se spre generalulŭ Boulanger dise Floquet: „Nu te sfiescĭ de a defăima camera și de a ataca pe republicanĭ. Nu te-am recunoscutŭ niciodată ca alŭ nostru. Celŭ mai moderatŭ dintre noi a făcutŭ mai marĭ servicii Republicei, decâtŭ poțĭ d-ta sĕ-ĭ facĭ rĕu. Nu sciu ce dictatură credĭ d-ta a-o posede. Vorbescĭ de disolvare. Da, se pregătesce o disolvare, dér acésta este disolvarea partidei d-tale. Republicanii nu'țĭ vorŭ mai urma căcĭ acum ai numai aplausele dreptei. Succesulŭ d-tale s'a finitŭ. In diua când vomŭ serba serbătórea revoluției, de care ai vorbitŭ, dér pe care nu o pricepĭ, nu va fi glorificatŭ unŭ bărbatŭ, care vine înaintea representanței naționale numai spre a o defăima, ci se va glorifica marea ideă a suveranităţii naționale prin corpurile legiuitóre.“

In urma acestei apostrofărĭ generalulŭ Boulanger perdêndu-șĭ cumpĕtulŭ dise, că ministrulŭ Floquet a vorbitŭ ca unŭ „ajutorŭ de dascălŭ rĕu crescutŭ“ și strigă, că Floquet a „mințitŭ cu nerușinare“.

In urma acésta s'a cerutŭ censura contra lui Boulanger, care iritatŭ s'a urcatŭ pe tribună și a disŭ: „După ce mi s'a luatŭ libertatea cuvêntului, apelezŭ la țéră și 'mĭ dau demisiunea ca deputatŭ.“ Apoi s'a depărtatŭ.

Camera a pronunțatŭ censura în contra lui Boulanger, care precum s'a doveditŭ era dinainte hotărîtŭ a șĭ depune mandatulŭ.

Schimbările de cuvinte între Floquet și Boulanger au mai avutŭ încă o urmare fatală pentru celŭ din urmă, căcĭ dândŭ nascere unui duelŭ între ei, acesta s'a terminatŭ prin rănirea gravă a lui Boulanger.

Scenele petrecute în camera francesă ne arată marĭ desbinărĭ și neînțelegerĭ între partidele francese. Acéstă apariţiune e fatală pentru Francia — dér și mai fatală este ea pentru idea libertății popórelorŭ, căcĭ ori-cum amŭ judeca lucrurile, trebue sĕ recunóscemŭ că adevĕrata libertate politică și națională a rĕsăritŭ pe pămêntulŭ Franciei.

Alianța ruso-germană și detronarea principelui Koburg.

Joi nóptea, Sir Whit, ambasadorulŭ Angliei la Constantinopolŭ, a trecutŭ prin gara de Nordŭ dela Bucurescĭ venindŭ din Londra spre a se întórce la postulŭ sĕu. Plecatŭ acum câte-va sĕptĕmânĭ din Constantinopole în virtutea unui concediu, de două lunĭ, d-sa a fostŭ nevoitŭ, în urma unui ordinŭ alŭ guvernului sĕu, sĕ se întórcă grabnicŭ la post. O depeșă datată din Viena, anunță d-lui Lascelles trecerea lui Sir Whit prin gara din Bucurescĭ, cu *Express-Orient*. Inscințatŭ la Sinaia, d-lŭ Lascelles a mersŭ directŭ la gara de Nordŭ, unde a așteptatŭ pe colegulŭ sĕu. Imediatŭ după sosirea trenului, Sir Whit s'a închisŭ într'o cabină unde a statŭ cu d-lŭ Lascelles aprópe două óre. „*Epoca*,“ înscințată, a rugatŭ pe unulŭ din amicii ei sĕ mérgă la gară și sĕ aibă o întrevedere cu Sir Whit.

Ministrulŭ Angliei a spusŭ următórele:

„Aveam unŭ concediu de două lunĭ și 'mĭ regulasemŭ astfelŭ afacerile, ca sĕ mĕ potŭ opri optŭ dile în Bucurescĭ, unde am mulțĭ prietinĭ, și unde am lăsatŭ suvenirile cele mai bune.

Doreamŭ sĕ-mĭ mai aducŭ aminte de timpurile trecute; însĕ unŭ ordinŭ alŭ *Foreing-Officiului* m'a silitŭ sĕ mĕ reintorcŭ în grabă la postulŭ meu.

Vĕ potŭ spune, că noua alianță rusogermană, după date și informațiunĭ positive, este pusă pe nisce base fórte puternice.

Acéstă alianță se póte considera ca împlinită.

Călĕtoria Impĕratului Wilhelm II la St. Petersburgŭ nu are de scopŭ decât ratificarea alianței.“

Acestea suntŭ mărturisirile lui Sir Whit.

Pe de altă parte, o persónă care locuesce în Viena și care e în posiţiă de a șci ce se petrece în cercurile diplomatice, scrie „Epocei“ următórele: „Aicĭ circulă sgomotulŭ, că în privința cestiunei Bulgariei unŭ acordŭ comunŭ s'a stabilitŭ între Germania și Rusia pentru *detronarea și isgonirea prințului de Coburg*. O acțiune comună în acestŭ sensŭ este iminentă“.

Sĕ ne așteptămŭ dér în curêndŭ la grave evenimente.

*

S-tŭ Petersburgŭ. „Gazeta de Moscva“ vorbindŭ de apropiata sosire a lui Wilhelm alŭ II, dice că Germania va găsi pe Rusia mulțumită de a primi asigurărĭ pacínice și dispusă a împăca diferențele, a uita neînțelegerile trecute, a evita cele din viitorŭ; ea este fericită d'a pute coopera la manținerea păcii generale, dér firmŭ decisă sĕ persiste în politica sa independentă, care garanteză echilibrulŭ Europei, și sĕ nu sacrifice nimicŭ din interesele sale din Orientŭ.

Anglia și intrevederea din Petersburgŭ.

A făcutŭ o neplăcută impresiune în cercurile englese, că de Marea Britanică se vorbesce așa de puținŭ și mai că nu se ia în sémă când e vorba de alianța dintre împĕrații, n'a fostŭ amenințată nicĭ chiar în discursulŭ tronului germanŭ. Cu privire la acésta scrie „Morning-Post“ intre altele:

„Anglia nu este o putere, căreia sĕ nu 'i se dea atențiune, când e vorba de raporturile marilorŭ puterĭ europene. Din contră, până când ea urmeză politica lui Beaconsfield, Anglia mai multŭ póte influința asupra acestorŭ raporturĭ, decâtŭ orĭ care altă putere din Europa.“

„Nu se póte nega, că modulŭ cum Anglia multŭ timpŭ a purtatŭ politica sa esternă, a făcutŭ pe alte state sĕ nu înțelégă avantagele ce le-arŭ pute da ea ca aliatŭ. Dér neîncrederea în politica esternă deja nicĭ la noi nu mai esistă.

„Presupunerea, că Anglia fără nicĭ unŭ pĕcatŭ se póte desconsidera, din causă că nu s'a schimbatŭ într'o mare taberă, e o absurditate; 30,000 de oștașĭ românĭ au hotărîtŭ sórtea rĕsboiului dela Pleva.“

„Din părțĭ militare competente s'a făcutŭ provocare și la împrejurarea, câtŭ folosŭ ar pute aduce marina englesă Germaniei și aliațilorŭ sei în casulŭ unui rĕsboiu generalŭ. Decă ar asigura chiar numai litoralulŭ italianŭ, și în casulŭ acesta pe 300,000 de ostașĭ italianĭ i-ar pune în posibilitate de-a lua ofensiva și ar da Germaniei posibilitatea de-a aplica cu 200,000 de ómenĭ mai mulțĭ la granițele orientale.“

„Nu este scopulŭ nostru a enumera și mai departe aceste probabilităţĭ. Nicidecum însĕ nu credemŭ a fi la loculŭ sĕu, ca Englesii sĕ se lase a fi lovițĭ în onórea lorŭ prin atacurile ce le îndréptă asupră-le pressa continentală.“

SCIRILE DILEI.

In 9 Iulie c. s'a ținutŭ în Budapesta *o conferență a profesorilorŭ dela șcólele medii comunale și confesionale din țéră* cu scopulŭ de a se consulta asupra mijlócelorŭ de imbunĕtățire a sorții profesorilorŭ. Puținĭ membri s'au presentatŭ la acéstă conferență. S'a luatŭ hotărîrea, ca sĕ se trimită din partea conferenței unŭ memorandŭ la adresa dietei și a ministrului de instrucțiune publică, prin care sĕ se céră punerea în vigore a legei promise și puse deja în vedere cu privire la *pensionarea profesorilorŭ* dela șcólele confesionale și comunale. Conferența constată necesitatea de a se statori pentru numiții profesori o léfă minimă de 1150 fl., precum au și profesorii salarisați dela statŭ și în legătură cu acésta sĕ se ia dispositiunĭ pentru înmulțirea lefei la câte 5 anĭ de serviţiu. Pe lângă acestea conferența a hotărîtŭ, ca prin intervenirea ministrului instrucțiunei publice, sĕ se céră dela ministrulŭ de comunicațiune favórea de liberŭ percursŭ pe căile ferate ungare pentru numiții profesorĭ. — Pre câtŭ scimŭ profesorii dela șcólele medie române n'au luatŭ parte la acéstă conferență.

***

Pertractarea de *comassare* în *Feldiora*, fixată pe Joia trecută, s'a ținutŭ făr' de nicĭ o piedecă. Sătenii de astădată au strălucitŭ prin absența lorŭ. Comisia judecătorescă rĕmase aprópe singură.

***

Cetimŭ în „Kolozsvár“: „*George Moșnegŭ*, notarulŭ cercului Ulieșului de Câmpiă, s'a retrasŭ din postulŭ sĕu. Ar fi de doritŭ, ca în acestŭ cercŭ valahŭ sĕ se alégă unŭ *notarŭ maghiarŭ energicŭ*, care sĕ aibă o misiune ponderósă din punctŭ de vedere naționalŭ și culturalŭ“. — Atragemŭ atențiunea Românilorŭ alegĕtorĭ din acelŭ cercŭ asupra acestorŭ vorbe; sĕ bage bine de sémă cui își vorŭ da voturile cu ocasiunea viitórei alegerĭ de notarŭ.

***

Studenții ungurĭ dela universitatea din Clușiu, carĭ au luatŭ parte la jubileulŭ de 800 de anĭ alŭ șcólei din Bologna, au visitatŭ și pe *Ludovicŭ Kossuth* în villa sa dela Turinŭ. Acesta i-a primitŭ fórte amicabilŭ și i-a chiămatŭ și la mésă. Studenții din Clușiu au rĕmasŭ încântați de „marele Maghiarŭ“.

***

In România orĭ-ce industriă națională începută merge cu pașĭ repezĭ spre perfecțiune, scrie „Cooperatorulŭ Român. De câtva timpŭ numai diferite ramurĭ de industrie au început a naște și aci în Brăila, și unele, precum fabricarea chingelorŭ de cânepă, cu deosebire cele din atelierele D-lorŭ I. Boantă și N. Banu, au ajunsŭ la unŭ astfelŭ de gradŭ de perfecțiune, în câtŭ nu numai că rivaliseză cu chingile lucrate în străinătate, dér le și întrece cu mult.

***

Cetimŭ în „Românulŭ“ din Bucuresci: „Comisiunea însărcinată cu studiarea cestiunei şcólelorŭ comunale a cerutŭ în raportulŭ sĕu clădirea *a optŭ şcoli comunale* şi *una comercială*. Tóte aceste şcolĭ vorŭ fi clădite după celŭ mai nou şi mai igienicŭ planŭ: spaţióse, cu ferestre marĭ, sălĭ de recepţiune, locŭ de gimnastică etc., tóte de modelŭ. Mai alesŭ şcóla comercială va fi clădită cu atenţiune şi artă“.

***

In dina de 28 Iulie st. n. se vorŭ estrada *bilete de călĕtoriă până la Budapesta* pentru mersŭ şi întorsŭ cu taxă de 50% dela tóte staţiunile căiei ferate aflătóre pe liniile Clusŭ-Braşovŭ, Ghirişŭ-Turda. Cucerdea-Tĕrgulŭ-Mureşului, Teuşŭ-Alba-Iulia şi Copşa mică-Sibiiu. Biletele vorŭ fi valabile pentru 14 dile. La reîntórcere se póte călĕtori cu aceste bilete şi pe trenulŭ acceleratŭ, avĕndŭ a se plăti diferenţa de taxă între trenulŭ de persóne şi acceleratŭ.

Din comitate.

Raportele comitetelorŭ administrative pe luna lui Iunie.

Comitatulŭ Albei de josŭ. Comitetulŭ şi-a ţinutŭ adunarea în 11 Iulie sub presidiulŭ fişpanului br. Colomanŭ Kemeny.

Vicespanulŭ raporteză, că deja este gata planulŭ pentru clădirea unei marĭ cărsărmĭ militare în Abrudŭ. Casarma va costa numai în ceea ce privesce edificiulŭ 140,000 fl.

Comitetulŭ a luatŭ cu mare bucuriă la cunoscinţă, că restanţele de dare, carĭ în acestŭ comitatŭ urcă la colosala sumă de 800,000 fl., au începutŭ sĕ scadă, aşa că cu finea lui Iunie au rĕmasŭ restanţă *numai* 759,399 fl. 61½ cr. Abună-sémă că numai unui zelŭ esceptionalŭ din partea *esecutorilorŭ* este a se datori acestŭ scădĕmĕntŭ considerabilŭ alŭ restanţelorŭ de dare. Cu tóte acestea pe lângă restanţa de 759,399 fl. 61½ cr. dare directă, comitatulŭ mai datoresce şi o altă restanţă de 49,206 fl. 48 cr. dare militară.

Inspectorulŭ de şcóle Gaspar János „îşĭ împlinesce cu multă sîrguinţă chiămarea sa, elŭ este de faţă pretutindenea, chiar şi în cele mai depărtate locurĭ, unde póte sĕ aducă serviţii învĕţămĕntului şi maghiarismului.“

Starea sanitară a locuitorilorŭ a fostŭ mai avantagiósă ca în luna lui Maiu. S'au bolnăvitŭ de difteriă în luna Iulie: în Aiudŭ 8, au muritŭ 5; în Găbudŭ 8, au muritŭ 3; în Alba-Iulia 2, au muritŭ amêndoi. De trăsnetŭ au fostŭ lovite 3 persóne, sinuciderĭ s'au întêmplatŭ 2.

Intêmplărĭ diferite.

Loviţĭ de fulgerŭ; mórte subită. Ni se comunică din comitatulŭ Sĕlagiului următórele: „In Guraslĕulŭ unguresccŭ 2 ómenĭ, reîntorcêndu-se dela câmpŭ acasă, au fostŭ loviţĭ de fulgerŭ, murindŭ imediatŭ. — Lazar Antoniu, comerciant în Şimleulŭ Silvaniei, a reposatŭ prin mórte subită.“ — A. B.

Vêrfulŭ Lerescului (munţii Făgăraşului), în 1 (13) Iuliu 1888.

Marcarea liniei de frontieră între Ungaria şi România pe crésta „Petrii Craiului“, unŭ buchetŭ de rose de Alpĭ şi continuarea marcărei la Tămaşiulŭ mare.

In urma tractatului încheiatŭ s'a decisŭ, ca linia de frontieră între Austro-Ungaria şi România sĕ se reguleze şi marcheze la faţa locului prin ridicarea de stêlpĭ şi movile de hotarnică la marginea teritoriului respectivelorŭ state interesate.

Spre efectuirea acestei lucrărĭ s'a instituitŭ, precum scimŭ, o comisiune internaţională cu 8 secţiunĭ. In teritoriulŭ comitatului Făgăraşului funcţionéză spre acestŭ scopŭ secţiunea a IV, care şi-a începutŭ lucrarea sa în 15 Iunie a. c. în pasulŭ Branului „La Cruce“ în punctulŭ din Drumulŭ faţă de vama română dela Giuvala. Continuându-şĭ lucrările, comisiunea în 29 Iunie a ajunsŭ la muntele Vlăduşca dela pólele „Petrei Craiului.“

Pétra Craiului, situată între comuna Zĕrnescĭ şi comunele Branului, are o înălţime de 2241 metri şi forméză unŭ colosŭ de stâncă de sine stătătorŭ, între muntele Buceciu şi munţii Făgăraşiu, estindêndu-se în direcţiune dela Nordŭ spre Sudŭ cătră România dela Zĕrnescĭ până la comuna Rucăru în România. O formaţiune propriă şi unică în felulŭ sĕu are Pétra craiului, ceea ce prea bine o caracteriséză şi numirea de Pétra Craiului, căcĭ privită şi de josŭ şi de susŭ este majestósă, este impunĕtóre. Nu este munte, ci este adevĕratŭ o pĕtră colosală: unŭ lanţ de stâncĭ înşirate strînsŭ una lângă alta, carĭ înălţindu-şĭ mândru fruntea până la mărimea arătată mai susŭ, la radele sórelui şi cu deosebire la lumina lunei, oferă privitorului unŭ aspectŭ pomposŭ îmfrumseţatŭ de lumina argintie sclipitóre, ce o rĕsfrâng maestósele stâncĭ ale Petrei Craiului.

Dela punctul din Vlăduşca linia de frontieră se ridioă spre Vestŭ pe cóstele Petrei Craiului până la înălţimea dela piramida unde este punctul trigonometric cu stêlpul de frontieră Nr. 201 şi de aci duce peste ascuţita crésta a Petrei Craiului pe désupra primejdióselorŭ prăpăstii în direcţiunea sudică până la punctulŭ 202 sub care la piciorulŭ Petrei Craiului în prăpastia de josŭ spre Vestŭ se légă verdele piscŭ alŭ Tămaşiului acoperitŭ de pădurĭ de bradŭ şi de păşiunĭ grase de munte.

In astfeliu de mîprejurărĭ comisiunea şi mulţimea de lucrătorĭ trebuincioşĭ, sciindŭ că în dina următóre, în 30 Iunie, este a se marca linia de frontieră pe primejdiósa crestă a Petrei Craiului avêndŭ de a se aşeda la piramidă în punctulŭ 201 şi apoi désupra Tămaşului în punctulŭ 202 câte unŭ mare stâlpŭ de ştejarŭ anume pregătiţĭ spre acestea, în astfelŭ de împrejurărĭ deu toţĭ erau seriosŭ îngrijiţĭ pentru efeptuirea lucrărilorŭ ce aveau sĕ se facă în dina următóre.

Pentru ca aceste grele lucrărĭ sĕ se pótă face într'o di, s'a îngrijitŭ din bună vreme, ca stêlpulŭ nr. 201 sĕ se scótă la piramidă, éră celŭ cu nr. 202 la respectivulŭ punctŭ pe vêrfulŭ Petrei-Craiului dêndu-se spre acéstă muncitorĭ din ajunsŭ.

In 30 Iunie diminéţa pe la 10 óre, comisiunea după o călĕtoriă călare de 3 óre dela vama Branului din „La Cruce“ unde se reîntórse în dina premergĕtóre, se afla în valea din muntele Vladuşca dela pólele ostice ale Petrei Craiului. Toţĭ priveau spre falniculŭ vêrfŭ şi spre seriosŭ ameninţătórea crêstă a petrei. ér pe cóstele petrei se vedeau numeroşĭ lucrătorĭ, carĭ tăiau în direcţiunea liniei pădurea, şi carĭ mai susŭ cu marĭ sforţărĭ schimbându-se în continuu unulŭ pe altulŭ duceu cei doi stêlpĭ cătră loculŭ destinaţiunei lorŭ.

După aşedarea stêlpului nr. 200 din vale, şi după unŭ dejunŭ întăritorŭ membrii comisiunei punctŭ la 12 óre din di au pornitŭ spre a se sui şi a'şĭ împlini lucrarea la cele 2 puncte din crêsta Petrei-Craiului.

Membrii presenţĭ ai comisiunei au fostŭ din partea Ungariei domnii: protonotarŭ comitatensŭ Ionŭ Turcu, căpitanulŭ c. reg. de mapare Şiandru-inginerulŭ reg. Kovács, şi prim-pretorele Branului Alecsandru Belle, ér din partea României domnii majorulŭ inspectorŭ Segărcianu, căpitanulŭ de mapare Spiroiu şi căpitanulŭ de dorobanţĭ Teodorŭ Ionescu.

Incă înainte de pornire locuitorii cunoscuţĭ cu posiţia loculuĭ, spuneu că până la piramidă trebue de regulă 4 óre spre a nu se prea esofa călĕtorulŭ, éră dela piramidă până la punctulŭ 202 din causa grósnicelorŭ prăpăstii şi formaţiunea ascuţită a crestei Petrei Craiului, mai că nu va fi possibilŭ sĕ trécă nicĭ măcarŭ omulŭ fără de nicĭ o povară acéstă direcţiune, şi aşa numai prea rarŭ âmblată de cătră câte unŭ anume vênĕtorŭ mai dedatŭ cu atarĭ escursiunĭ primejdióse.

Toţĭ grăbeau ca sĕ nu întârdiă cu timpulŭ. Mai întâiu a pornitŭ căpitanulŭ c. r. Şiandru şi îndată după elŭ protonotarulŭ Turcu, maiorulŭ Segărcianu şi toţĭ ceilalţĭ membri. Timpulŭ era cam întunecatŭ de puţină negură secă. Membrii comisiunei şi însoţitorii lorŭ asudau toţĭ suind bărbătesce, şi cu tóte aceste însĕ glume mai bune şi mai aşa în continuu se făceau mai înveselindŭ mai îngrijindŭ când pe unulŭ când pe altulŭ.

Inaintândŭ astfelŭ pe repedele preţipişŭ alŭ petrei şi peste săritórea de stâncă dela adăpostulŭ oilorŭ, căpitanulŭ Şiandru a ajunsŭ la piramidă în vêrfulŭ Petrei-Craiului în 1 oră şi 50 minute, după elŭ au sositŭ şi ceilalţĭ trei domnĭ şi au dispusŭ aşedarea stêlpului nr. 201.

O plóie désă şi unŭ ventŭ subţire şuerătorŭ făcură pe cei patru domnĭ a se aşeda sub 2 umbrele marĭ de mapare, în care timpŭ căpitanulŭ Spiroiu acolo susŭ pe crésta Petrei-Craiului ne-a omenitŭ c'unŭ veritabilŭ vinŭ de Drăgăşianĭ. (Va urma.)

Zĕrnescĭ, 30 Iunie st. v.

Esamenele scólelorŭ din Zĕrnescĭ. Instrucţiunea ce se dă în scólele poporale viitorilorŭ cetăţenĭ este pentru noĭ Românĭi, cu deosebire în timpulŭ de astădĭ de mare însemnătate. Căcĭ numai prin o adevĕrată şi temeinică cultură, rĕspândită până în cea din urmă colibă ţĕrănéscă, 'şĭ póte asigura poporulŭ românŭ esistenţa sa, şi îşĭ póte pregăti un viitorŭ mai bunŭ. Er starea culturală a unui poporŭ va fi astfelŭ, după cum suntŭ scólile şi invĕţătorii ce'i are şi după cum aceştia sciu sĕ'şĭ împlinéscă greua dér frumósa lorŭ chemare.

Esamenele scólelorŭ din Zĕrnescĭ ne-au doveditŭ, că d-nii invĕţătorĭ de aicĭ nu numai că 'şĭ pricepŭ chemarea lorŭ, dér îşĭ şi dau tótă silinţa a-i corĕspunde cu mare conscienţiositate şi cu bunŭ succesŭ. In tóte patru clasele scolarii au datŭ preste totŭ rĕspunsurĭ bune, resipcate şi sigure, ceea ce arată că copiii au pĕtrunsŭ materialulŭ luatŭ peste anŭ şi suntŭ dedaţĭ sĕ cugete. Progresulŭ făcutŭ de copii în tóte studiile a fostŭ pe deplinŭ mulţămitorŭ, cu deosebire însĕ în limba română a fostŭ preste aşteptare. Era o plăcere a asculta cu ce curagiu şi câtŭ de bine declamau micii Românaşĭ poesii destulŭ de lungi şi grele pentru ei. Au declamatŭ din fiecare clasă câte doi băeţĭ şi câte o copilĭţă. Unŭ şcolarŭ din clasa III a declamatŭ pe „Peneşŭ Curcanulŭ“ dér cu o astfelŭ de ţinută voce şi gesturĭ, că a pusŭ în uimire publiculŭ ascultătorŭ. Cântările tóte naţionale, au fostŭ bine alese şi esecutate, asemenea şi scrierile în trei limbĭ şi desemnurile frumóse şi fórte curate.

Suntŭ vrednicĭ de tótă lauda bravii noştri învĕţătorĭ pentru zelulŭ neobositŭ ce şi'lŭ punŭ în instruirea tinerelorŭ mlădiţe cărora sciu sĕ le facă şcóla plăcută, atrăgĕtóre şi folositóre.

La esamene a asistatŭ tótă inteligenţa din locŭ şi multŭ poporŭ. Domnulŭ protopopŭ sub a cărui conducere

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

CORNULŬ.

— Schiţă. de *Traianŭ H. Popŭ.* —

(Fine.)

III.

Ionelŭ mâna turma în zori de di la păşune. Desmerdatŭ de credincioşii sĕi cânĭ, elŭ păşa a lene pe urma oilorŭ. Inaintea lui elŭ nu vedea alta, decâtŭ laculŭ cu trestia din elŭ, spumele cu crăiasa lorŭ. Pe iérbă roua se vedea sĕmĕnată cu bobĭ de argintŭ. Deplinŭ odihnitŭ îşĭ scóse fluerulŭ şi cântă o doină aşa de cu duioşiă. Nu făcŭ însĕ mulţĭ paşĭ, când étă sub o tufă de măceşĭ clipea la radele sórelui unŭ obiectŭ óre-care. Elŭ îşĭ lăsă turma la o parte şi grăbi paşii dreptŭ spre tufişŭ. Şi ce sĕ-i vĕdă ochii? Unŭ cornŭ frumosŭ de vĕnătóre zăcea pe érbă. Ilŭ ridică, se uită bine la elŭ şi încercă sĕ strige din elŭ. Dér cornulŭ nu suna, căcĭ nu-şĭ cunoscea stăpânulŭ. Ionelŭ ilŭ vîră în straiţă şi grăbesce după turmă.

Din tufele vecine, pe o cărare ce bate dreptŭ în gura poenei, elŭ audi şópte de omŭ. Cine sĕ fiă óre, îşĭ dicea elŭ. Bălanŭ începŭ a lătra. Ionelŭ ilŭ făcŭ sĕ tacă. In momentulŭ acesta étă unŭ moşnégŭ şi o copilă eşiţĭ din grosulŭ pădurii se'ndréptă aţă cătră elŭ! Păstorulŭ stă uimitŭ, neputêndŭ grăi nimicŭ. Străinii, după ce se apropiă binişorŭ, dau bineţe.

— Sĕ trăescĭ, moşule, rĕspunse voiniculŭ, dér cine v'aduce p'aci, pe unde nu se prea abatŭ ómenĭ?

— O, Dómne, bunulŭ meu copile; cine ne-aduce p'aci? Nĕcazulŭ şi nevoia, sila şi fómea.

— Aşa, sunteţĭ nĕcăjiţĭ?

— Nĕcăjiţĭ, nepóte, necăjiţĭ.

Florica, în vreme ce tatălŭ sĕu grăia cu Ionelŭ, se trage la o parte şi smerită cu inima îşĭ aţinteşce capulŭ în pămĕntŭ ştergêndu-şĭ lacrimile cu fodorii cămăşii. Păstorulŭ de dragulŭ ei înceremi. Ilŭ cuprinse mila de ea, şi lăsândŭ pe moşnégulŭ, s'alătură lângă Florica, îi prinde mâna, îi netedesce bărbia şi....

Bĕtrânulŭ îi privia cu dragŭ. „Ce bine ar fi — îşĭ gândia elŭ — n'am mai umbla de-a pustiulŭ“. Scia elŭ ce gândesce!

Ionelŭ se'ntórse érăşĭ la bĕtrânŭ, ilŭ pofti sĕ şédă pe-unŭ sghiabŭ, scóse din traistă caşŭ, pâne şi puţină beutură şi-lŭ îmbiă cu ele. Bucurosŭ şi mulţămindŭ, moşŭ Tóderŭ le primi. In vreme ce mânca bĕtrânulŭ, ochii tinerilorŭ îşĭ vorbiau aşa de multe. Dér ce folosŭ, că Florica părea că-i dice: nu potŭ sĕ lasŭ pe bietŭ tatălŭ meu.

— Uite, Florică, dise moşnégulŭ, după ce sfîrşi mâncarea, uite, ţină-mi-te Dumnedeu, cornulŭ cu care buniculŭ tĕu eşia la vĕnătóre. Cum a ajunsŭ elŭ aicĭ? Cine sĕ-lŭ fi străcuratŭ în mânile nepotului ăstuia?

— De giaba mĕ întrebĭ, tată. — rĕspunse copila mijindŭ de sub códa ochiului pe Ionelŭ.

De unde-lŭ ai copile?

— L'am aflatŭ écă numai câteva minute înainte de ce veniraţĭ.

— Sĕracŭ cornulŭ tatălui meu. Ce dile bune erau atuncĭ! Nĭ l'a luatŭ boerulŭ la care slujam şi care mĭ-a datŭ drumulŭ în lume, nu-lŭ rabde Maica sfântă, pentrucă n'am închinatŭ pe Florica pofteloră lui. Scia elŭ că ce am mai scumpŭ e cornulŭ ăsta, sĕ mĭ-lŭ dai, decĭ, cu orĭce preţŭ sĕ mĭ-lă dai.

— Nu se póte, moşŭ Tódere. Mai curêndŭ îţĭ dau turma cu tóte ale ei şi mĕ dau şi pe mine, numai cornulŭ nu.“

Scia elŭ ce dice; bĕtrânulŭ mâhnitŭ voi sĕ plece, dér Florica ilŭ reţinu.

— Sĕ-mĭ dai cornulŭ, cornulŭ cu orĭce preţŭ!

— Sĕ-mĭ dai pe Florica, Florica cu orĭce preţŭ!

— Sĕ faceţĭ ce veţĭ vrea, rĕspunse Florica.

Turma într'acestea păscea din iérbă grasă şi móle. Clopotele mânate de unŭ vêntŭ uşorŭ scoborau spre stână şi dimpreună cu ele oile ce-'şĭ aşteptau mulsórea. Turma ajunse la stână. Florica se îndrăgia cu miórele legându-le florĭ la cornițe şi grumadĭ, dicêndu-şĭ „aşa-mĭ legamŭ şi eu, când eram ca voi nepriceputŭ. Pân'ce venia moşnégulŭ cu păstorulŭ bănănăindŭ într'una, despre cornŭ şi viéţa păstorescă, Florica merse în stână, luă două gălete, se puse în uşa strungei şi începŭ a mulge. La sosirea lorŭ, ea îi întîmpină cu găleata plină.

Păstorulŭ uimitŭ de hărnicia ei, îndreptă pe moşnégulŭ în stână sĕ odihnéscă niţelŭ şi ia o găletă de mulsŭ. Florica îi pândia paşii şi se purta cu

s'au ținutŭ, a adresatŭ la fiecare clasă câte o vorbire potrivită, împărtășindŭ scolarilorŭ sfaturi bune și de folosŭ. După esamenŭ a urmatŭ împărțirea premiilorŭ, dăruite de dlŭ profesorŭ gim. din Brașovŭ Lazarŭ Nastase, pentru carĭ priméscă multămită și pe acéstă cale.

Z.

Literatură.

„Meseriașulŭ Românŭ", fóiă pentru învĕțătură și petrecere, întocmită pentru meseriașĭ și toțĭ iubitorii de meserii. Apare în Brașovŭ de 2 orĭ pe lună în mărime de câte o cólă și costă pe 6 lunĭ numai 60 cr., pe 3 lunĭ 30 cr. Redactorŭ și editorŭ: *Bartolomeiu Baiulescu.* — Nr. 13 dela 1 (13) Iulie conține: Progresele electro-technicei. — Despre raportulŭ ce esistă între chemiă și între artele plastice, în specialŭ între pictură (Conferință de Nicolae Teclu, fine.) — Principalele alliage industriale, de A. H. Stefanescu. — Istoria unui detectivŭ — Spre seră (poesiă), de Victorŭ Bilciurescu. — Povățuirĭ și regulĭ pentru cei carĭ se scaldă în apă rece. — Feliurite pentru meseriașĭ. — Scirĭ economice și industriale (Invențiunea unui Românŭ în Parisŭ. Desvoltarea industriei în România. Convențiunea de comerciu dintre România și Austro-Ungaria). — Multe și mĕrunte. (Sub rubrica acésta se cuprinde o colecțiune de scirĭ interesante). — Diverse. — Glume. — Anunțŭ.

Convocare.

Conformŭ decisiunei luate la 8 Maiu a. c., adunarea generală a Despărțĕmêntului XI (Selagianŭ) alŭ Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ este convocată în comuna *Dominu pe 6 Augustŭ st. n. a. c.*

Totŭ atuncĭ și în aceeașĭ comună îșĭ va ține adunarea generală și *Reuniunea femeilorŭ române Selagiane.*

La aceste adunărĭ generalĭ sunt învitațĭ a participa toțĭ membrii despărțĕmêntului și ai Reuniunei, precum și toțĭ aceia, carĭ se intereséză de cultura poporului românescŭ.

Șimleu, la 5 Iuliu 1888.

Pentru presidiu:
A. Cosma,
actuariu alu Despărțĕmentului și secretariu alŭ Reuniunei femeilorŭ române selagiane.

Instrucțiunĭ pentru cei carĭ se scaldă în apă rece.

Suntemŭ tocmai în sesonulŭ băilorŭ recĭ. Etă câteva povețe și regulĭ pentru cei carĭ le folosescŭ:

1. Nu te scălda în apă rece (sĕ nu fie mai rece ca 14° R.) și timpŭ prea îndelungatŭ (de regulă ¼ óră). Nu te scălda când eștĭ fórte iritatŭ, emoționatŭ și peste totŭ când eștĭ indispusŭ sĕu nu prea bine.

2. Décă te-ai constrînsŭ peste mĕsură trupesce sĕu sufletește, odihnește-te mai întâi o óră, și apoi scaldă-te. Când plecĭ la baiă umblă încetŭ și nu prea repede, căcĭ altfeliu inima se iriteză și pelea asudă tare; în astfelŭ de împrejurărĭ o rĕcire mai intensivă a suprafeții trupului în apă de rîu sĕu de mare este stricăciósă. Décă ai făcutŭ un drumŭ mai lungŭ, mai cu sémă în arșița verii — pănă ai ajunsŭ la loculŭ de scăldatŭ, pune-te și odihnesce, așteptă câte-va minute îmbrăcat, înainte de a te arunca în apă.

3) Nu te scălda nicĭ-odată după ce ai prânditŭ bine, mai cu sémă décă ai de gândŭ se înoțĭ în ape afunde și sĕ nu beai înainte de baie beuturĭ spirtuóse. Rîurĭ, în care nu suntŭ întocmite băi, nu le folosi la scăldatŭ, décă nu'țĭ este cunoscutŭ curentulŭ și gradul de temperatură alŭ apei.

4. Nu zăbovi, când te-ai desbrăcatŭ, mult în aerŭ, ci aruncă-te mai de grabă în apă rece, după ce mai întêiu ai udatŭ iute capulŭ întregŭ cu puțină apă, l'-ai stropitŭ și fricționatŭ puținŭ.

5. Este periculosŭ sĕ te aruncĭ în apă din înălțimĭ marĭ și cu capulŭ în josŭ.

6. Décă țĭ se face rĕu în apă rece, eșĭ imediatŭ din baie. Décă nu sci sĕ înoțĭ bine nu te încumeți sĕ mergĭ pré departe la locurĭ afunde, ci scaldă-te totdéuna laolaltă cu alțĭ prietinĭ, carĭ suntŭ puternicĭ și sciu bine înota. Invĕță însĕ din copilăriă sĕ înoțĭ în diferite posiții.

7. Nu pré esagera cu scăldatulŭ în timpŭ de véră; adecă nu te scălda într'o di mai de multe orĭ ca odată.

8. După ce te-ai scăldatŭ nu te preumbla mult cu trupulŭ udŭ, mai cu sémă când suflă vêntulŭ și e rĕcóre, ci uscă-te grabnicŭ frecându-te și îmbracăte imediatŭ.

9. Este bine sĕ te preumbli după baia rece câtva timpŭ și apoi sĕ ițĭ astêmperĭ apetitulŭ, care se desvóltă în urma băii. Nu este însĕ sănĕtosŭ sĕ te apucĭ imediatŭ după baie de lucrărĭ obositóre spirituale sĕu trupescĭ.

10. Odată pe sĕptĕmână spală-te bine cu săpunŭ pe tot trupulŭ sĕu în baie, sĕu décă în baie nu este permisŭ, acasă și premenește-te mai de multe-orĭ în timpulŭ verii, cu deosebire schimbă cămășile și ciorapii mai desŭ.

„Mes. Rom."

Logodnă.

Dlŭ *George Șerbănescu* din Rĕșinarŭ s'a logoditŭ cu d-ra *Zoe I. Dulgherescu* din Caracalŭ.

D-lŭ *Iuliu Munteanu* din Deva s'a logoditŭ cu d-ra *Teresia Corvinŭ* din Orăștia.

Felicitările nóstre.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Wiesbaden, 14 Iulie. Președintele poliției s'a dusŭ la Regina Natalia a Serbiei și i-a declaratŭ că décă nu va preda de bunăvoiă pe prințulŭ de corónă, acesta va fi dusŭ cu forța dela ea. Prințulŭ de corónă a fostŭ predatŭ erĭ înainte de amédĭ președintelui poliției, la amédĭ a și plecatŭ și aséră a sositŭ la Viena. Regina Serbiei va sosì astădĭ diminéță în Viena.

Parisŭ, 14 Iulie. Duelulŭ dintre *Floquet* și *Boulanger* s'a terminatŭ fiindŭ generalulŭ *Boulanger gravŭ rănitŭ* în partea gâtului. Scirile de aséră spunŭ, că rana generalului e fórte seriósă. Nu póte bine rĕsufla și are marĭ durerĭ.

Parisŭ, 14 Iulie. Desvĕlirea *monumentului* lui *Gambetta* a datŭ prilegiu la nisce grandióse manifestațiunĭ pentru republică. Mai alesŭ Floquet, care era veselŭ, a fostŭ salutatŭ cu nesfêrșite aclamațiunĭ.

Petersburgŭ, 14 Iulie. S'a publicatŭ unŭ *ucazŭ*, prin care se stabilesce contingentulŭ de recruțĭ pe anulŭ acesta cu 250,000 ómenĭ față cu 235,000 în anulŭ trecutŭ. Mai departe se promulgă legea prin care se prelungesce durata serviciului militarŭ în armata activă și în cea teritorială.

DIVERSE.

Urmările beției. Distinsulŭ medicŭ C. Lambroso constată în unŭ opŭ alŭ sĕu, că bóle din beția părinților se maștenesce dela părințĭ la fii, dela fii la nepoțĭ, dela nepoțĭ la strĕnepoțĭ și încă în mĕsură progresivă. Ca esemple la acésta se aducŭ următórele dovedĭ: Unŭ omŭ bețivŭ a avutŭ 5 copii, dintre aceștia 2 fii au devenitŭ bețivĭ, o fétă a devenitŭ nebună, altă fată a devenitŭ imorală; numai o fétă a rĕmasŭ sănĕtósă. Dintre 8 nepoțĭ ai bețivului unul a fostŭ bunŭ la minte, o fată a devenit prostituată, unŭ fiu a fostŭ stupidŭ, cu amețélă și bețivŭ, 5 fii (nepoțĭ) au avutŭ minte sănĕtósă, dér toțĭ au fostŭ lotri și bețivĭ. Unŭ strĕnepotŭ a fostŭ bolnăviciosŭ, n'a trăitŭ. Din altă familiă bețivă, cu numele Junke, s'au născutŭ în restimpŭ de 75 de anĭ unŭ numĕrŭ mare de copii, nepoțĭ și strĕnepoțĭ și dintre aceștia au fostŭ și devenitŭ: 200 dintre ei lotri și ucigĕtorĭ; 280 au devenitŭ orbĭ de ochĭ, stupidĭ la minte și cu bóla de amețélă; 90 s'au făcutŭ fete desfrânate și 300 au reposatŭ îndată după nascere. Resultatulŭ acestei constatărĭ este, că criminalitățile nu se nascŭ într'atâta din necrescere, câtŭ mai multŭ din bólele de minte ce le moștenescŭ copii dela părințĭ bețivĭ.

Statistica pĕdurilorŭ. Ministerulŭ de agricultură francesŭ a publicatŭ statistica pădurilorŭ din singuraticile state europene. Europa, abstragêndŭ dela Turcia, Bulgaria, Bosnia și Herțegovina, are 286.989 milióne hectare de pădure, ceea ce face cam 18.7 procente din întréga suprafața sa. Britania-mare și Irlanda suntŭ cele mai sĕrace în ce privesce pădurea, așa încâtŭ abia se vine pe unu locuitorŭ 0.036 hectare. Danemarca e ceva mai avută în pădure, urméză apoi Portugalia și Holanda. Mai multă pădure are Rusia. Ea are 200.000 milióne hectare de pădure, ceea ce face cam 37 percente din estensiunea sa. Svedia are 17.569 milióne hectare. Ungaria are 29 percente pădure. Francia are pădure de 9888 mil. hectare. Din aceste date se vede, că după Rusia, Ungaria e mai avută în ce privesce pădurea.

Câtŭ costă pacea în Europa? La întrebarea acésta face „Bud. Tagblt." următorulŭ calculŭ: In tóte statele Europei la olaltă facŭ cheltuelile anuale pentru armată și marină 1881 milióne fl. și armatele în Europa constau adĭ cu totulŭ din 13 milióne de ómenĭ. Aceste suntŭ cifrele, carĭ trebue sĕ le aibă înaintea ochilorŭ fiă-care, care vré sĕ aprețieze adevĕrata valóre a „păcii armate" de care ne bucurămŭ de 17 anĭ. Pe fiă-care anŭ jertfescŭ popórele Europei 1881 milióne fl. bugetului de rĕsboiu, — acésta e darea în banĭ; și 13 milióne ómenĭ trebue sĕ alerge la prima chiămare a beliducilorŭ lorŭ sub steagŭ, gata fiindŭ a muri în câmpulŭ de bătaiă, — acésta e darea în sânge.

Imormêntațĭ de vii. Cu ocasiunea reînoirilorŭ ce se facŭ acum la biserica S.-Gretogano din Zara, întemeiată în secululŭ alŭ 12-lea, s'au descoperitŭ mai multe morminte vechĭ sub lespedile de pétră, ce alcătuiau podéla din naia bisericei. Aceste morminte au datŭ la lumină nisce lucrurĭ de totŭ interesante. In unulŭ din ele, din secululŭ alŭ 16-lea, s'a constatatŭ pe deplinŭ din osămintele îmormêntatului, că respectivulŭ a fostŭ de viu îngropatŭ și că elŭ după îmormêntare șĭ-a încordatŭ tóte puterile spre a eși din mormêntŭ. Coperișulŭ sicriului era datŭ în laturĭ. Capulŭ, umĕrulŭ stêngŭ și brațulŭ stêngŭ erau afară din sicriu. Celelalte osăminte erau în sicriu, dér nu în modŭ naturalŭ aședate, genunchele stêngŭ era înțepenitŭ în coperișulŭ sicriului, așa că din tóte se putea conchide la chinurile gróznice, în carĭ a muritŭ nefericitulŭ. Infățișarea acésta avù o influință atâtŭ de deprimătóre asupra privitorilorŭ, încâtŭ mulțĭ din ei începură sĕ sbiere, ér o femeă a și amețitŭ. In unŭ altŭ mormêntŭ aflară în acelașŭ sicriu osămintele a doi ómenĭ deosebițĭ, avêndŭ la capŭ rĕmășițele unei cununĭ de florĭ artificiale. Săpăturile se continuă.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 14 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 13 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.70
Renta de hârtia 5%	89.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișu . . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.60
Renta de hârtia austriacă	80.80
Renta de argintŭ austriacă	82.40
Renta de aurŭ austriacă	112.30
Losurĭ din 1860	140.—
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	875.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	298.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	307.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.90
Mărcĭ 100 imp. germane	61.25
Londra 10 Livres sterlinge	96.85
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.75

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

mulsulŭ. Ionelŭ vĕdêndu-i sporulŭ îi apusă mâna drepta șĭ-o sĕrută pe obrazu.

Se sci, îi dise elŭ, câtŭ e de dulce viéța dela codru, te-ai face o căprióră și în tótă diminéța săltaria-i prin isvóre prin vesele poticĭ.

Și tu se sci ce amară-i a nóstră pribegiă te-ai face soțu pe drumurĭ cu dulcele meu tată de ții ceva la mine. Eu sciu că tu eștĭ bunŭ....

— Sunt prea din cale afară, Florică dragă, bunŭ. Dér nu'mĭ potŭ lăsa turma, nicĭ codrulŭ, nicĭ isvorulŭ ce-mĭ mângăia adese suspinele ce crescŭ din inima'mĭ rănită. Vĕdut'am ș'astă nópte a lacului crăiasă eșindŭ din spume d'albe... O ce frumósă fată...

— Și eu ĭvĕdut'am dragă, voinicŭlŭ codrului, pândindŭ unŭ ursŭ pe cale. Elŭ mândru, ca și tine, a revĕrsatŭ în mine simțirĭ nepovestite, gândirĭ ne mai gândite de ómenĭ pămêntenĭ. Elŭ sémenă cu tine la fată și la brațe, la ochĭ și la sprâncene, la tóte ce ai tu.

— Dér cornulŭ orĭ ce-ar face bĕtrânulu teu tătucă eu nu o sĕ i-lu dau.

— Nicĭ elŭ nu va sĕ-l céră, când tu....

— Când eu pe tin' te-oiu cere, așa Florică dragă?

— Așa-i, Ionelŭ iubite. Sĕ ții tu cornulŭ nostru, ér eu sĕ-țĭ ținŭ iubirea.

*

Eșia din strungă turma. Bĕtrânulŭ cu Florica și tinĕrulŭ păstorŭ ședeau în pragulŭ stâncei vorbindŭ de dile bune.

— Dér ce mai vrei, moșŭ Tóderŭ? Nu te-ai simți în lume destulŭ de norocitŭ sĕ-mĭ dai mie copila cu care până acuma pe drumurĭ ai umblatŭ? Eu am o turmă alésă ce pasce în vechii codrii așa de fericită. De ce sĕ nu fimŭ și noi prea fericițĭ?

Nu'mĭ pasă, mĕi nepóte. Sĕ fiă a ta Florica, sĕ fiă alŭ meu cornulŭ.

— Sĕ fiă, dragă tată, și eu vrĕu ca sĕ fiă. Cânta-vomŭ la olaltă prin văile umbróse cântărĭ de fericire; ér colea lângă seră ne-amŭ duce turma'n strungă și noi în pragulŭ stâncei la lună și la stele cânta-vomŭ doine mândre, de dragŭ, de haiduciă, de viéță îndestulită, de dile de norocŭ.

— Sĕ fiă dér cum dicețĭ, și fițĭ blagoslovițĭ de-acuma pe veciă, iubiții mei copii.

Nru 592—1888. 95,3—2

CONCURSŬ.

La scólele reuniunei foștilorŭ grănițerĭ din regimentulŭ 1 românŭ suntŭ de conferitŭ pe calea concursului:

1. *Postulŭ de învĕțătorŭ diriginte la scóla din Cugieru*, comitatulŭ Huniedórei, cu salariu anualŭ de 350 fl., apoi cuartirŭ în edificiulŭ celŭ nou alŭ scólei și lemne de focŭ.

2. *Postulŭ de învĕțătorŭ secundarŭ*, eventualŭ învĕțătóre *la scóla din Vistea inferióră*, comitatulŭ Făgărașului, cu salariu anualŭ de 240 fl. v. a. precum și cuartirŭ și lemne de focŭ.

3. *Postulŭ de învĕțătorŭ secundarŭ la scóla din Lisa*, comitatulŭ Făgărașului, cu salariu anualŭ de 180 fl. apoi cuartirŭ și lemne de focŭ.

Reflectanții la aceste posturĭ au sĕ-șĭ subștérnă suplicele instruite cu diploma de cualificațiune din studiele pedagogice și din limba maghiară, eventualŭ și alte documente celŭ multŭ pănă în *15 Augustŭ st. n. a. c. la*

Comitetulŭ administrativŭ alŭ fondului și scóleloru foștilorŭ grănițerĭ din regimentulŭ I românŭ în Sibiiu.

ad. Nr. 76—1888 96,3—3

CONCURSŬ.

Devenindŭ vacantŭ postulŭ de învĕțătóre la școla elementară a Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu, pentru ocuparea aceluia se escrie prin acésta concursŭ.

Doritórele de a ocupa acestŭ postŭ, care e împreunatŭ cu unŭ salariu anualŭ de 500 fl. v. a. și 100 fl. banĭ de cuartirŭ, vorŭ avé sĕ presinte următórele documente:

a) atestatŭ de botezŭ;

b) atestatŭ de cualificațiune pentru scólele elementare;

c) testimonii despre cunóscerea perfectă a limbei române, ca limbă de propunere, și despre cunóscerea limbei maghiare; care vorŭ documenta, că sciu perfectŭ și limba germână, eventualŭ și francesă, vorŭ avé preferință.

Petițiunile provĕdute cu documentele numite mai susŭ suntŭ a se presenta subsemnatului Comitetŭ pănă la *8 Augustŭ st. n. 1888.*

Din ședința comitetului *Reuniunei femeilorŭ române din Sibiiu*, ținută la 5 Iuliu st. n. 1888.

Maria Cosma, președintă. **Dr. Russu,** secretarŭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sz. 5811—1888 tkv.

Telekkönyvi Hirdetmény.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a Zernesti 795 sz. tjkv. elveszvén, as uj helyszinelés folytán pótoltatott és a telekkönyvi tervezet el készittetvén az elfogadtatott.

Ezen telekkönyv ujból 795 számot kapott és abba bejegyeztetett Brassó városa tulajdonát képezö 10,178-a hr. számu erdörészlet 708 hold területtel és 10,178-e hszámu erdörészlet 734 hold területtel. Felhivatnak tehát mind azok kik ezen telekjegyzökönyvben felvett ingatlanokhoz valamely igazitást, kiegészitést, lejegyzést, hozzájegyzést, vagy átjegyzést igényelhetni vélnek, azokat 1889 évi május 1-éig jelentsékbe.

Azok pedig, kik ezen fekvökre netalán régi betáblázott zálogjogokat akarnak érvényesiteni, az átkeblezés iránti igényeiket 1889 julius 1-éig jelentsékbe.

Brassó, 1888 évi junius hó 20-án.

A kir. tszék mint tlkkvi hatóság.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rîșnovŭ-Zĕrnescĭ-Brană*: 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rîșnovŭ-Zĕrnescĭ-Brană* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.